

DE BOUWKUNDIG AMBTENAAR

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE VEREENIGING VAN BOUWKUNDIGEN
OPGERICHT 2 AUG. '27 VOOR DEN TIJD VAN 29 JAREN EN 5 MAANDEN

Redactie: Heveaweg 24, Meester-Cornelis

ADRESSEN.

Voorzitter: W. H. Th. Marcus, Heveaweg 24 Meester-Cornelis, tot wien men zich te wenden heeft voor persoonlijke belangen en voor vereenigingsaangelegenheden en die tevens de redactie der B. A. voert.

Secretaris-Penningmeester: J. C. de Keyzer, Tjitaroemplein 12 Bandoeng, Postkantoor Riouwstraat. Tevens *Administrateur I. B. T.* voor:

- a. Aanmelding als lid V. v. B.
- b. „ „ „ „ abonné I. B. T.
- c. Adresverandering en contributie.
- d. Vereenigingsaangelegenheden.
- e. Opgave van advertenties.

2e Secretaris-Bibliothecaris: R. M. Soejatiman, Petodjosawah Zuid, Gang VI, Batavia-Centrum, voor: Vereenigingszaken inwendige dienst, aanvraag oude Nrs. I. B. T. en bibliotheeknummers.

DE „HERWAARDEERING”.

Het is wellicht niet genoegzaam bekend, op grond van welke *beginselen* de Salaris-Commissie Damme tewerk is gegaan bij den opzet der verschillende salarisschalen van de B.B.L. Hier moge dit zeer beknopt worden weergegeven, waarbij verwacht wordt, dat eventuele onjuistheden door beter georiënteerden te onzer kennis zullen worden gebracht.

1. In de eerste plaats heeft de Salaris-Commissie zooveel als mogelijk is gestreefd naar *uniformiteit*. Niet alleen is er meer éénheid betracht in de salariering van tot een zelfde categorie behorende ambtenaren bij de verschillende Landsdiensten, doch tevens werd verband gelegd tusschen de bezoldigingen van ambtenaren, die ongeveer *gelijkwaardige* betrekkingen bekleedden en overigens naar de maatschappelijke waardeering tot *gelijkstandige* groepen werden (en worden) gerekend.

2. In de tweede plaats heeft de Commissie de *lengte* der schalen zooveel mogelijk geregeld naar den gemiddelden leeftijd bij indiensttreding, daarbij voorop stellende dat gedurende nagenoeg den geheelen dienstdtijd weddeverhoogingen zullen kunnen worden genomen.

3. In de derde plaats heeft de Commissie gerekend met *kleurlooze middenstof* en met *goede krachten*. De *ongeschikten* dienen na een proeftijd van enkele jaren onherroepelijk te worden verwijderd. (Het is vanzelfsprekend nog geen bewijs dat iemand

niet deugen zal voor de betrekking van Opzichter (buitendienst) bijvoorbeeld, wanneer hij het als „tijdelijk waarnemend” Teekenaar (binnendienst) glansrijk heeft afgelegd, en omgekeerd. En bovendien kon uiteraard de Salaris-Commissie zich niet bezighouden met het vraagstuk der *sociale verzorging* van maatschappelijk minderwaardigen. Dit is een taak, die h.t.l. thans nog uitsluitend — of bijna geheel — overgelaten wordt aan de particuliere liefdadigheid. Wij — d.w.z. het Indische Gouvernement — schieten óók in dit opzicht n.o.m. nog tekort. W. M.)

De middelmatige krachten, die wèl geschikt zijn voor de vervulling van de betrekking van Opzichter bijv., doch niet — of *nog niet* — in aanmerking kunnen komen voor eene bevordering tot Hoofd-Opzichter, behoeven niet te worden uitgesloten van verdere promoties. Daarom heeft de Commissie de verschillende salarisschalen verdeeld in verschillende kolommen, die een bepaalde rang aanduiden, terwijl de kolommen elkander „overlappen”. Heeft betrokkene, die op het gunstige tijdstip niet in aanmerking kon (of kan) komen voor bevordering, om andere redenen dan die van *besliste ongeschiktheid* voor de naast hogere functie, zich echter naderhand „gebetert”, dan kan hij (of zij) als regel bij de eerstvolgende gelegenheid overgaan, met medetelling van alle z.g. „schaaljaren”. Dit is dan de door velen zoo aangevochten „horizontale” overgang.

4. De *aanvangswedden* in de verschillende kolommen heeft de Commissie in de schalen zoodanig geregeld, dat als een „normale” overgang moet worden gerekend de laagste cijfers bij een bepaalde kolom geplaatst, overeenkomstig een zeker aantal z.g. „schaaljaren”. Het gebruik van het woord „schaaljaren” is niet willekeurig, doch dient scherp te worden gescheiden van het bezigen van de uitdrukking „dienstjaren”. De dienstjaren immers geven aan den *actieven* diensttijd — bij buitenlandsch verlof wordt de helft van den verloftijd beschouwd als „diensttijd” — terwijl de „schaaljaren” rekening houden met inpassing in een bepaalde schaal, dus met: 1. vóórpraktijk en 2. fictieve tijd in verband met het bezit van hogere diploma's dan voor een bepaalde schaal vereischt worden (wordt).

5. Het *beginsalaris* van de eerste kolom van iedere schaal heeft de Commissie gefixeerd op een *vastgesteld* bedrag. (Nader zal worden besproken het onderscheid tusschen de z.g. A., de B. en de C. schalen. Thans zullen wij ons slechts bezighouden met de z.g. A. schalen, die feitelijk bedoeld zijn *op den duur* voor *alle* ambtenaren te zullen moeten gelden. Min of meer als uitgangspunt voor de vaststelling van alle salarissen heeft de Commissie volgens den kenbaar gemaakten wensch van den Minister van Koloniën — nu weer opnieuw aan het bewind — genomen het salaris voor de Inheemsche B.B. ambtenaren. W. M.)

De Commissie is uitgegaan van zekere verhoudingen, waarbij als grondtal is aangenomen (1 A.), het als „normaal” getaxeerde loon van een ongeschoolden arbeider = f 15.— per maand. Hier moge de passage volgen omtrent de *minima*, overgenomen uit één der vele door de Salaris-Commissie uitgegeven boekdeelen.

„De minima zijn, rekening houdende met de waarde van het vereischte diploma in de praktijk en daarnevens den duur der opleiding daarvoor, voor de verschillende betrekkingen gesteld op de hieronder achter het diploma aangegeven bedragen.

1. Diploma H.I.S. = 7 j. studie f 30.—
2. Diploma M.U.L.O. = 10 j. studie „ 65.—
3. Diploma Openb. tech. School = 11 j. studie „ 80.—
4. Diploma H.B.S. 5; A.M.S. = 12 en 13 j. studie „ 100.—
5. Diploma Hooge school = 17 à 19 j. studie „ 275.—

Beschouwen wij de minima ten opzichte van het gefixeerde loonpeil van den ongeschoolden arbeider, dan vinden wij voor 1. = 2A.

- „ 2. = $4\frac{1}{3}A$.
- „ 3. = $5\frac{1}{3}A$.
- „ 4. = $6\frac{2}{3}A$.
- „ 5. = $18\frac{1}{3}A$.

Uit de verhoudingscijfers blijkt wel duidelijk, dat voor de *niet-academisch* opgeleiden de minima niet zooveel uiteen loopen, in aanmerking genomen den vereischten studietijd, en die n.h.v. voorshands redelijk genoemd mogen worden voor Indië, in verband met den nog bestaanden abnormaal lagen loonstandaard van den orang-ketjil, den ongeschoolden arbeider; doch opgemerkt kan worden dat de verhouding ten voordeele van de academisch opgeleide krachten een beetje „onmatig” is. Wij zullen nu ook citeeren het gedeelte, dat gaat over de *maxima*.

„De maxima voor de niet-academisch gevormden zijn v.z.v. de standaardbezoldiging betreft lager gehouden dan de eindbezoldiging van den patih en overigens bepaald aan de hand *van den bestaanden toestand*, (Attendeering van mij W. M.) de genoten opleiding en het gewicht der onderscheidene functies.

Voor de academisch gevormden is het te bereiken maximum der standaardbezoldiging in de subalterne rangen, lettende op de in de middelbare betrekkingen bereikbare eindbezoldiging, vastgesteld op f 850.— terwijl daarboven een of meer keuzebetrekkingen, in het algemeen de leidende functies, zijn gedacht.”

Wanneer wij *nuchter* wenschen te beschouwen den door de Salaris-Commissie Damme gepresteerden arbeid en ons niet *teveel* laten leiden door sentiments-overwegingen, dan kunnen wij, althans voor zoover betreft het voorgaande, wel aannemen, dat een en ander billijk is te achten. Aan het slot zullen wij kortelijk nog onze eigen meening weergeven, v.n. in verband met de plannen der Salaris-Commissie van Buuren en den economischen toestand van Indië.

6. De Salaris-Commissie Damme heeft bij de definitieve vaststelling der verschillende schalen echter ook rekening gehouden met andere factoren, die een sterken politieken inslag vertoonen, overigens *grootendeels* gedekt door *bestaande* bezoldigingscijfers. Er is n.l. voor verscheidene betrekkingen, die *voorheen* nagenoeg geheel, en in 1925 voor meer dan 50% bezet waren door h.t.l. aangeworven Indo-Europeesche krachten, een „surplus”, uitgedrukt in een afnemend percentage der standaardbezoldiging, boven die standaardbezoldiging (A-schaal) gelegd, terwijl voor de betrekkingen, welke in hoofdzaak door *uitgezonden* importkrachten vervuld werden, het dubbele surplus geldt. Doch niet vergeten mag worden, dat *geen* onderscheid werd (en wordt) gemaakt, in een zelfde betrekking, tusschen import en niet-import. Deze als het ware naar voren gebrachte, tevoren ook wel bestaande, differentiaties hebben nogal kwaad bloed gezet. Doch daarover zullen wij het niet verder hebben, maar ons afvragen, naar aanleiding van de doorgelekte gege-

vens, welke surprises de Salaris-Commissie van Buuren ons brengen zal.

„I. De Salarissen van de Landsdienaren moeten beduidend omlaag”.

Nu is dit op *zichzelf beschouwd*, en in acht nemende de *schrijnende wanverhoudingen van het loonpeil voor verschillende geschoolde en ongeschoolde arbeiders*, en de ook voor de naaste toekomst nog te verwachten economische depressie, niet zoo heel erg, wellicht zelfs, in verband met de stijgende werkloosheid, overal ter wereld, zeer gewenscht. Doch doch, wat wij te eenenmale verwerpen moeten is: de — ten overvloede *rigoureuse* — aantasting van eenmaal *verkrege*n rechten! Wij kunnen niet al te uitvoerig op deze materie ingaan, en meenen beter te doen aan het slot van ons betoog eenige suggesties — voorloopers voor beter *uitgewerkte* voorstellen — te poneeren.

„II. De verschillende betrekkingen zullen worden herwaardeerd.”

Behalve het onaanvaardbare van de *onrustbarende* aantasting van *verkrege*n rechten (wij spreken niet van „aanspraken”, omdat wij de *rechtszekerheid*, de vaststelling der *rechtspositie* van de ambtenaren als een dringende eisch des tijds beschouwen) zal die „herwaardeering” m.h.v. de oude „koloniale” verhoudingen weder aan de orde stellen en zelfs scherp accentueeren. Met alle respect voor het *wettige Gezag* moeten wij toch met den meesten klem protesteeren tegen het *Koloniale beleid*, tegen het afschuwelijk neerdrukken van den loonstandaard, in het bijzonder van de *Blijvers* onder de werknemers h.t.l. Wij wenschen met den verschuldigten eerbied aan Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal, den Vertegenwoordiger van de Kroon, hoewel tenslotte Uitvoerder van den wil van den Minister van Koloniën, onder de aandacht te brengen, dat de doorvoering van de voorstellen der Salaris-Commissie van Buuren op den duur *heilooze gevolgen* zal hebben. Wij wenschen met nadruk te verklaren, dat wij nimmer zullen overgaan tot sabotage of aanranding van het wettige Gezag, maar wij zullen met alle kracht ervoor werken, dat er zoo spoedig mogelijk zal kunnen worden gevormd een éénheidsfront van alle Blijvers. Wij zullen dat in vakvereenigingsverband trachten te bereiken bij de reeds en *nog niet* georganiseerde leden van vakorganisaties; wij zullen trachten te stimuleeren, binnen de perken ons door de wet en het wettige Gezag gesteld, de oprichting van diverse bonden voor verschillende werknemers, voor zooverre zij Blijvers zijn, onverschillig tot welke bevolkingsgroep of tot welken landaard dan wel maatschappelijke klasse zij behooren. Wij zijn ons tenvolle bewust van de enorme moeilijkheden, die zich op onzen weg zullen opstapelen, doch

wij maken het devies van J. Pz. Coen tot de onze: „Ende desespereert niet”!

Voorts zullen wij trachten in politieken zin de éénheid van *alle* Blijvers te bevorderen. Wij zijn niet blind voor de vele klippen, die zich aan ons zullen voordoen, en wij beoogen geen éénheid in politiek opzicht, doch wij wenschen slechts *alle* Blijvers te doordringen van het belang van Indië, dat is van hun *eigen* belang en van dat hunner nakomelingen. Wij nemen aan, dat wij bij de extremisten, zoowel van links als van rechts, niets zullen bereiken en zullen daarnaar onze houding moeten bepalen. Wij willen trachten te bereiken van de gemagtigden en nuchteren, dat zij óók zullen vormen een éénheidsfront, niet tegen het Gezag, maar *wel*, en dringend vóór Indië.

Wij keeren terug tot de verrassingen, welke de Salaris-Commissie van Buuren ons — in de eerste plaats de Blijvers, en in zéér erge mate de A. schalers, waartoe birmen zeer afzienbaren tijd ongetwijfeld *alle* Blijvers zullen behooren — brengen zal. Ik meen hier de verklaring te mogen afleggen, dat de heer Mr. Dr. Ir. van Buuren niet beschuldigd mag worden van *oneerlijke* bedoelingen te hebben. Ik heb na veelvuldig en vrij nauw contact persoonlijk de overtuiging, dat hij *oprecht meent redelijke* voorstellen te hebben opgemaakt, óók in het belang van Indië.

Nu, heel beknopt slechts, onze visie op enkele der *voornaamste dienstvoorwaarden* van de ambtenaren bij het Ned.-Indische Gouvernement dat, door het z.g. concordantie-beginsel, ook gelden zal voor het overige Overheidspersoneel in vollen omvang, voor wat betreft de bekleeders van betrekkingen in de B.B.L. 1925 genoemd.

1. Het salaris
2. Het pensioen (uitgesteld salaris)
3. De buitenlandsche en binnenlandsche verloven.

1. Het salaris van den ambtenaar is voor hem wel het allervoornaamste, omdat daarnaar ook geregeld wordt zijn pensioen en eventuele verlofsaanspraken. Wij meenen dan de punten 1 t/m 5 van de beginselen der Salaris-Commissie Damme geheel te kunnen overnemen. Punt 6 wenschen wij voor *nieuw* aan te nemen personeel geheel uit te schakelen, en meenen dat voor nieuw personeel *thans reeds* overgegaan kan worden tot de invoering van één *standaard-loonpeil*, iets meer of iets minder dan dat der A. schalen van de Inheemsche B.B. ambtenaren. Telkens om de 5 jaar zal door een permanente Commissie — wij denken aan de Commissie voor het Georganiseerd Overleg — dienen te worden nagegaan of voor *alsdan* weer *nieuw* personeel voor de diverse betrekkingen niet een z.g. „herwaardeering” kan plaats hebben. Waar wij uiteraard niet vooruit kunnen weten, hoe in de komende tijden de verschillende

betrekkingen door de Indische maatschappij zullen worden getaxeerd, kunnen wij ons niet verdiepen in beschouwingen daarover. Waar wij echter van overtuigd zijn is, dat *momenteel* de door de B.B.L. 1925 aangegeven waardeering nog vrijwel voor 100% *geldig* kan worden beschouwd. Bij de invoering van een salarisregeling voor *nieuw* personeel wenschen wij dus zooveel mogelijk vast te houden aan de *bestaande* schalen, tot het *A-peil herleid!*

Voorts meenen wij dat de verdeeling in kolommen der schalen voorshands geheel gehandhaafd kan blijven. De z.g. termijn-besluiten dienen echter absoluut te worden herzien. De formaties voor de verschillende kolommen zullen dusdanig moeten zijn, dat *normaliter* de *minimum-tijden* in de termijnen-besluiten genoemd zullen gelden als tijd van overgang voor *volwaardig geschikten* naar de naast hoogere kolom. Voor de *uitblinkers* zullen deze minimumtijden echter met telkens *minstens* 2 jaar dienen te worden verminderd. Bovendien zullen maximum-tijden voor overgang moeten gelden, zoodat een z.g. semi-automatische bevordering dient te worden ingevoerd. Die *maximum-tijden* mogen niet later worden vastgesteld dan 2 jaar na de minimum-tijden.

Het „overlap-systeem” en de „horizontale overgang” wenschen wij te handhaven, in het belang van den Indischen Staatsdienst. Men moet geen loon-slaven kweeken, die met een verdorde geest automatisch hun werk verrichten. En ter verkrijging van een behoorlijke efficiency moeten de topzware bezettingen bij de verschillende diensten worden „genormaliseerd”. Dan zal blijken, dat de Staatsmachine zéér behoorlijk zal kunnen functionneeren met minder kosten dan nu.

2. De pensioenregeling dient voor *nieuw* aan te nemen personeel geheel te worden *geunificeerd*. Behoudens wellicht eenige noodzakelijke correctie voor de academisch-opgeleiden, die op later leeftijd in dienst komen, zal het „normaal”-pensioen na 30 actieve *Indische* dienstjaren, op een leeftijd van 50 jaar kunnen worden gehaald, tot een bedrag van 50% der hoogste bezoldiging over 24 maanden genomen. Elk meerder *Indisch* dienstjaar geeft 2% meer, tot een maximum van 60% na 35 jaar dienst en op een leeftijd van 55 jaar. Wanneer meer rekening wordt gehouden met een *normale en reglematige* uitzetting der Overheids-diensten *in het belang van Indië*, zal het niet noodig zijn om tot rigoureuze degradatie's van — vooral — lager personeel en *ontijdige* afvloeiing over te gaan, dus vóórdát men 55 jaar oud is.

Een ieder, zonder onderscheid van landaard etc., die Indië na pensionneering voor goed verlaat, moet 10% pensioen inboeten, en over de rest volledig inkomsten-belasting betalen ten bate van de *Indische* schatkist.

3. Wat de „grootte” buitenlandsche en binnenlandsche verloven betreft, moge worden verwezen naar het bekende advies van de C.I.V.O.

Hoewel de door ons aangesneden materie boven heel summier is behandeld, meenen wij toch wel dat onze leden daaraan voorloopig genoeg zullen hebben om over na te denken. Gaarne zouden wij tegemoet willen zien eventueele op- en aanmerkingen, om daarmede rekening te kunnen houden. W. M.

BURGERLIJKE OPENBARE WERKEN.

Waterstaat.

Verleend:

- a. wegens zesjarigen dienst acht maanden verlof naar Europa aan den Inspecteur voor de Buitengewesten Ir. E. J. L. Führi met bepaling, dat hij zijn betrekking op 24 October 1933 zal nederleggen;
- b. wegens zesjarigen dienst acht maanden verlof naar Europa met gelijktijdige ontheffing van zijne terbeschikkingstelling van de provincie Oost-Java aan den ingenieur 3de klasse Ir. J. F. G. Groenhof met bepaling, dat hij zijn betrekking op een nader te bepalen datum in de maand December 1933 zal nederleggen;
- c. wegens langdurigen dienst één jaar verlof naar Europa met gelijktijdige ontheffing van zijne terbeschikkingstelling van de provincie Oost-Java aan den hoofdopzichter G. F. Fanggidaej met bepaling, dat hij zijn betrekking op 10 Juli 1933 zal nederleggen;

Benoemd:

- a. tot ingenieur 2de klasse de fungeerend ingenieur 2de klasse Ir. C. J. M. Swaan met bepaling, dat hij terbeschikking van de provincie Oost-Java blijft gesteld;
- b. tot hoofdopzichter de tijdelijk waarnemend hoofdopzichter Raden Soegijo Soetrasman, met bepaling, dat hij ter beschikking van de provincie Midden-Java blijft gesteld;
- c. tot opzichter de tijdelijk waarnemend opzichter D. J. Sahanaja met bepaling, dat hij ter beschikking van de provincie Midden-Java blijft gesteld;
- d. tot opzichter de tijdelijk waarnemend opzichter J. Beijnon;

Tijdelijk belast met de waarneming van de betrekking van hoofdopzichter voor de Landsgebouwen, de teekenaar 1ste klasse G. Neisingh;

Toegevoegd aan den Leider van den Dienst van de Landsgebouwen in het ressort Malang—Lawang, teneinde met ingang van 16 April 1933 als leider van dien dienst op te treden, de tijdelijk waarnemend hoofdopzichter voor de Landsgebouwen C. Neisingh, thans toegevoegd aan den Leider van den Dienst van de Landsgebouwen in het ressort Batavia-Meester-Cornelis.